

stens Ansættelse. Man kan jo senere, efter-
som de kirkelige Forhold udvikle sig, særdeles
godt komme til at bestemme Formen for denne
Understøttelse til Folketirken paa en helt anden
Maade, end den her er foreslaaet, dersom det
nemlig skulde vise sig bedre, saaledes f. Ex.
at Menigheden kunde faae et større Raade-
rum, at man kunde bestemme en anden For-
deling indenfor visse bestemte Grændser osv.,
men alt dette maa jo være Fremtiden forbe-
holdt. — Der er foruden dette altfor meget
omstridte Spørgsmaal i §. 16, et enkelt
Spørgsmaal, som jeg gjerne vilde omtale med
et Par Ord, nemlig Forslaget, under Nr. 2
angaaende det Bederlag, som Sædegaardse-
eierne skulle yde til Statskassen. Naar det
er sagt, at det er vigtigt, at det bestemmes
ved Lov, saa have vi jo i den Henseende —
for ikke at gaa altfor langt tilbage i vor Lov-
givning — en temmelig god Anvisning i selve
Grundloven, ligesom vi ogsaa have mange
andre Tilfælde. Det er imidlertid saa over-
ordentlig hensigtsmæssigt og paa sin Plads
her, thi dette Bederlag er nu, forsaavidt det
ydes, faktisk efter Overenskomst leilighedsvis
imellem begge Parter, eller ogsaa ifølge Be-
stemmelse af Administrationen, og da begge
Dele er uheldigt, naar det skal føres ind under
en almindelig Lovbestemt Regel, vil det vistnok
næppe kunne blive hensigtsmæssigt bestemt,
uden at det sker ved Lov. Efter den Omtale,
som fra den meget ærede Ministers Side blev
dette Forslag tildelt, er det altsaa faktisk givet,
at saadanne Bederlag blive ydede, og at der
i Lovgivningen er Regler for, at de kunne
inddrives, naar de ikke ydes. Det glæder mig
at høre det bekræftet af den ærede Minister;
thi ellers maatte jeg sige, at en meget vigtig
Lovbestemmelse, eftersom Tiderne gik, var ble-
ven skudt tilside, til Forurettelse for en stor
Del af Befolkningen og til Fordel for dem,
der mindst skulle begunstiges paa de Andres
Beføstning. Er det saa, saa kan jeg med det ærede
Medlem fra Middelfart ikke se rettere, end at
det er nødvendigt at faae en saadan Bestem-
melse optagen som den, der er foreslaaet af
det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste
Valgkreds (Winther). Jeg stemte for et sa-
dant Forslag i forrige Samling, og jeg ventede,

at det skulde komme frem ved Lovforslagets
videre Behandling; jeg skal altsaa ogsaa nu
stemme derfor, idet det skulde glæde mig at
faae det anerkjendt ved Thingets Botum, at
dette Forslag har en saa stor Betydning, at
det nu, da det er fremkommet, ikke bør afvises.

Formanden: Der staar i § 16 paa
to Steder: „i Anledning af“. Der forekom
mig ved et enkelt Punkt i det ærede Med-
lems Foredrag at være Opfordring til at gjøre
udtrykkeligt opmærksom paa, at hvad Æn-
dringsforslaget, under Nr. 4 gaar ud paa at
udskyde, er fra det første: „i Anledning af“
og indtil Slutningen af næstsidste Punktum i
første Stykke. — Folkethingetsmanden for Ribe
Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

J. J. Christensen: Mit Æn-
dringsforslag er udgaaet af den Betragtning, at
Lovforslaget i sine Følger vil træde adskillige
tarveligt aflagte Præster for nær. Den ærede
Folkethingetsmand for Veile Amts 3die Valg-
kreds (Th. Nielsen) syntes at være enig med
mig deri, idet han ligesom jeg antog, at
Loven vilde føre til en temmelig hurtig Af-
skaffelse, eller dog Formindskelse af Æffringen
og saa i de Menigheder, hvor Vacance endnu
ikke er indtraadt. Spørger man nu, om
der er Embeder, hvor et saadant Afsvær ikke
kan taales, saa maa dette ganske vist besvares
med Ja, og jeg minder atter om Ribe Stift;
men ogsaa Folkethinget selv har vedkjendt sig
samme Mening ved Afstemninger i sidste Sam-
ling, hvor det fandt adskillige Embeder at
være saa smaa, at de skulde have Tillæg, og
for saadannes Vedkommende maatte det da
især være uforsvarligt, om der skete nogen
Afsknapning. Mit Æn-
dringsforslag vilde efter
min Overbevisning ligefrem være en simpel
Retfærdighedshandling, især ligeoverfor de
Præster, som ikke kunne taale at miste Noget
af deres allerede iforveien tarvelige Ind-
komster; imidlertid erkjender jeg, at det ærede
Medlem bagved mig muligvis har Ret, idet
han har gjort opmærksom paa, at mit Æn-
dringsforslag maatte kunne komme noget paa
Kant med Grundlovens § 77, et Forhold, som
jeg maa tilstaa, at jeg ikke har været tilstræk-